

Ανθρώπινες σχέσεις

Ποτέ δεν είναι αργά It's never too late

Christian Science Sentinel, August 31, 2009

Sandi Justad

Οδηγώντας μέσα από μια γειτονιά, όπου κάποτε κατοικούσε μια πολύ αγαπημένη φίλη, παρατήρησα ανάμεσα από τα πεύκα το φιλόξενο σπίτι της, που τώρα το κατοικούσαν καινούργιοι ένοικοι. Εκείνη τη στιγμή, θυμήθηκα μια συζήτησή μας, δυο χρόνια πριν πεθάνει, κατά τη διάρκεια της οποίας σχολιάζαμε τις επαγγελματικές αποφάσεις μιάς άλλης φίλης. Η φίλη μου δεν άφηνε περιθώρια για διαφορετικές απόψεις. Η γνώμη της επί του θέματος ήταν απόλυτη. Και παρέμεινε έτσι και τους επόμενους μήνες, κάθε φορά που το θέμα ερχόταν στη συζήτηση.

Ένα μεγάλο μάθημα, που έμαθα μέσα από τα χρόνια, είναι το πόσο καταστροφικό είναι για μας να αισθανόμαστε προσβεβλημένοι. Έχοντας υπάρξει μάρτυς των πολλών αρνητικών της ευθιξίας, είχα υποσχεθεί στον εαυτό μου να μην υποκύψω ποτέ σε αυτήν την συγκεκριμένη αμαρτία. Οι γνωστοί μας, και αυτής της φίλης συμπεριλαμβανομένης, ήταν πάντοτε επιεικείς απέναντί μου, κάθε φορά που ανάφερα ή έπραττα αυτό το ασυγχώρητο λάθος, και δεν ήταν δύσκολη υπόθεση, εκφράζοντας ευγνωμοσύνη, να κάνω και εγώ το ίδιο. Γι αυτό, ήταν έκπληξη και για μένα την ίδια, ο θυμός που με πλημμύρισε στην ανάμνηση της διαφωνίας μας.

Καταλάβαινα ότι η ακαμψία της φίλης μου πάνω σε ένα θέμα, για το οποίο και οι δύο είχαμε ακλόνητες απόψεις, είχε πληγώσει σοβαρά τη σχέση μας. Κοιτώντας πίσω αυτό το θέμα, ήταν πλέον φανερό ότι αντί να αντιμετωπίσω την απόγνωση μου ευθέως με την προσευχή, όπως θα ήταν το φυσικό για μένα να είχα πράξει, είχα αφήσει την κατάκριση να ριζώσει. Σαν αποτέλεσμα, αν και παραμείναμε φίλες, ποτέ πλέον δεν αισθανόμασταν τόσο κοντά η μία με την άλλη.

Αν κάποιος με είχε ρωτήσει – αν και κανείς δεν έτυχε να με ρωτήσει -- θα έλεγα ότι έφταιγε το πείσμα της φίλης μου για το χάσμα ανάμεσά μας. Όμως, τώρα βλέπω ότι έφταιγε η αντίδρασή μου. Θα μπορούσα να είχα επιλέξει να μην θυμώσω, αλλά να είχα προσευχηθεί αμέσως ώστε να μπορέσω να τη συγχωρήσω.

Η ειλικρινής μας επιθυμία να αντιμετωπίσουμε με τιμιότητα συναισθήματα, που έχουμε καταπνίξει μέσα μας, συνήθως μας οδηγεί στη λύτρωση. Αυτό συνέβη, καθώς η καρδιά μου ανοιγόταν επιδεικτική σε μια συνομιλία με τον Θεό. Κατάλαβα ότι η ενόχλησή μου από τη στάση της φίλης μου έκρυβε, στην πραγματικότητα, προσβολή και θυμό. Μου ήλθε η σκέψη: «Πρέπει να συγχωρήσεις τη φίλη σου και πρέπει να συγχωρήσεις και τον εαυτό σου,

Για Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirkas>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

που τον άφησες να αισθανθεί προσβεβλημένος.» Οι διδασκαλίες του Ιησού Χριστού τονίζουν με έμφαση ότι η συγγνώμη είναι απαραίτητη στις σχέσεις μας. Δίδαξε πως, εάν θέλουμε ο Θεός να συγχωρεί εμάς, πρέπει κι εμείς να συγχωρούμε τους άλλους (κατά Ματθ. 6 12) . Εμείς πρέπει να λάβουμε την πρωτοβουλία. Δεν χρειάζεται να συγχωρήσουμε το κακό, επιβάλλεται, όμως, να συγχωρήσουμε το άτομο.

Πέρασε μια στιγμή ήρεμης αλήθειας καθώς αυτή η απαίτηση μίλησε στην καρδιά μου. Η στενοχώρια, που υπέφωσκε για τόσα χρόνια, υποχώρησε σ αυτή την αλήθεια και, απλά, εξαφανίστηκε. Τότε, είπα με το νου μου, «Αυτό ήταν», και με ένα βαθύ αναστεναγμό, είπα: «Ευτυχώς». Αμέσως αισθάνθηκα μια ζεστή και τρυφερή στροφή στη στάση μου, μια ανανεωμένη εκτίμηση για το σημαντικό καλό, που η ζωή της φίλης μου εξέφραζε.

Κάποιος μπορεί να πει «Μα, είναι πολύ αργά. Αυτό το άτομο έχει, ήδη, φύγει.» Πιστεύω ότι ποτέ δεν είναι πολύ αργά για να διορθώσουμε τα στραβά στη σκέψη μας. Η συνείδηση υπάρχει πάντοτε , και έτσι μπορούμε να κάνουμε αλλαγή στις σκέψεις μας, που καθορίζουν την πρόδοό μας, και που διαμορφώνουν ξανά και ξανά τον χαρακτήρα και τις σχέσεις μας. Ποτέ δεν είναι πολύ αργά για να πάμε με το μέρος του Θεού.

Δεν είμαστε υπεύθυνοι για τις απόψεις των άλλων, παρά μόνον για το πώς τις διαχειριζόμαστε, για το πώς αντιδρούμε, και για το πώς βιώνουμε τη σχέση μας με τον Δημιουργό μας. Η αποστολή μας σ αυτόν τον πλανήτη, σύμφωνα με την ερμηνεία που έχω δώσει για την επί του όρους ομιλία του Ιησού Χριστού, είναι να αγαπάμε τον Θεό αγαπώντας τα παιδιά Του, ευλογώντας και βρίσκοντας την ευλογία μέσα από τις σχέσεις. Καθώς επικεντρωνόμαστε στο καλό, που ο Θεός μας αναθέτει να πράξουμε σήμερα, δεν κινδυνεύουμε να προσβληθούμε. Κάθε τι, που βλέπουμε και αναγνωρίζουμε ως καλό, προέρχεται από τον Θεό, τον Δημιουργό μας. Είτε πρόκειται για μία όμορφη δύση, ένα γεύμα που προετοιμάστηκε με αγάπη, μία ευγενική χειρονομία, μία ανιδιοτελή θαρραλέα πράξη, εάν είναι για καλό, έρχεται κατ ευθείαν από τον Θεό και είναι απαραίτητο να αναγνωρίσουμε ενεργά την καλοσύνη του Πατέρα-Μητέρα μας, στη ζωή μας.

Ο Ιησούς δίδαξε «μη κρίνετε ίνα μη κριθήτε» (κατά Λουκά 6: 37) . Η φίλη μου έκρινε και αυτό με αναστάτωνε. Αλλά, και εδώ βρίσκεται το λάθος μου, έκρινα και εγώ με τη σειρά μου, αν και οι δύο γνωρίζαμε ότι αυτό είναι λάθος. Αυτή υπήρξε η ευκαιρία να σεβαστώ και να υποστηρίξω το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να εξομαλύνει τη σχέση του με τον Δημιουργό του, να υποχωρήσει αφήνοντας τον Θεό, που είναι πλήρης ελέους, να είναι ο Πατέρας και η Μητέρα των παιδιών Του . Ποιος τρυφερός γονέας δεν θα καθόταν με το μικρό του παιδί για να του υποδείξει τις λανθασμένες σκέψεις του, που θα του δημιουργούσαν προβλήματα αργότερα; Και αυτός ο γονέας στη συνέχεια θα του προσέφερε ξεκάθαρες λύσεις;

Μας βοηθάει να αναγνωρίζουμε ότι οι καλές ιδιότητες, που ο καθένας μας εκφράζει, πηγάζουν από την αιώνια Ζωή και να αφήνουμε αυτές τις ιδιότητες να αποτελούν την βάση των σχέσεών μας και της ζωής μας. Αυτή η προσέγγιση ενδυναμώνει την καλοσύνη του καθενός μας και κτίζει και στερεώνει τις σχέσεις.

Η Sandy Justad είναι πρακτίσιονερ της Χριστιανικής Επιστήμης και ζει στο Σικάγο, των Η.Π.Α.